

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 685

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Martți, 16 iulie 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE SENATULUI	
3. — Decizie privind convocarea Senatului în sesiune extraordinară	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 141 din 19 martie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, raportat la Decizia Curții Constituționale nr. 405 din 15 iunie 2016, cu privire la sintagma „dacă se constată nevinovăția”	2–5
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
239. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Teodor Dulceață a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor	6
240. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Ion Stoica a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Afacerilor Interne	6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
5.496. — Ordin al ministrului educației privind aprobarea Metodologiei pentru restituirea contravalorii serviciilor de școlarizare cu finanțare de la bugetul de stat	7–8

ACTE ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

DECIZIE**privind convocarea Senatului în sesiune extraordinară**

În temeiul dispozițiilor art. 66 alin. (2) și (3), ale art. 115 alin. (5) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 84 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat,

președintele Senatului decide:

Articol unic. — Se convoacă Senatul în sesiune extraordinară, în data de 17 iulie 2024, ora 12.00. Proiectul ordinii de zi și proiectul programului de lucru sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

PREȘEDINTELE SENATULUI

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

București, 16 iulie 2024.

Nr. 3.

ANEXĂ**PROIECTUL ORDINII DE ZI ȘI PROIECTUL PROGRAMULUI DE LUCRU
pentru sesiunea extraordinară a Senatului din data de 17 iulie 2024**

— sesiune extraordinară —

I. Proiectul ordinii de zi

- Informare cu privire la Proiectul de lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2024 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul siguranței rutiere (b390/15.07.2024);
— Proiect de Hotărâre privind validarea unor mandate de senator.

II. Proiectul programului de lucru

Miercuri, 17 iulie 2024

ora 12.00 — până la epuizarea ordinii de zi — Lucrări în Plenul Senatului (la sediul Senatului și online)

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 141

din 19 martie 2024

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (2)
din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, raportat la Decizia Curții Constituționale nr. 405
din 15 iunie 2016, cu privire la sintagma „dacă se constată nevinovăția”**

Marian Enache — președinte
Mihaela Ciochină — judecător
Cristian Deliorga — judecător
Dimitrie-Bogdan Licu — judecător
Laura-Iuliana Scântei — judecător
Gheorghe Stan — judecător
Livia Doina Stanciu — judecător
Elena-Simina Tănăsescu — judecător
Varga Attila — judecător
Claudia-Margareta Krupenschi — magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 52 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, raportat la Decizia Curții Constituționale nr. 405 din 15 iunie 2016, cu privire la sintagma „dacă se constată nevinovăția”, excepție ridicată de Banca Comercială Română — S.A. cu sediul în București în Dosarul nr. 2.576/86/2019 al Tribunalului Suceava — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 13D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 2.656D/2021, având ca obiect excepția de

neconstituționalitate a prevederilor art. 52 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ridicată de aceeași autoare în Dosarul nr. 3.135/86/2019 al Curții de Apel Suceava — Secția I civilă.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent-șef menționează că, în ambele dosare, autoarea excepției a transmis note scrise prin care arată, în esență, că, ulterior sesizării Curții Constituționale, problema de drept deferită acesteia prin prezenta excepție de neconstituționalitate a primit rezolvare printr-o decizie a Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțată în soluționarea unui recurs în interesul legii, astfel că lasă la aprecierea Curții Constituționale oportunitatea admiterii excepției. În plus, solicită judecata în lipsă.

6. Luând act de cele învederate, Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor anterior strigate. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura procesuală propusă. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 2.656D/2021 la Dosarul nr. 13D/2021, care este primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, întrucât criticile formulate vizează, în realitate, modalitatea de interpretare și aplicare a textului legal atacat, așa cum recunoaște, de altfel, chiar autoarea excepției prin notele de ședință transmise la dosar, la care s-a făcut anterior referire.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin Încheierea din 21 decembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 2.576/86/2019, **Tribunalul Suceava — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 52 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, raportat la Decizia Curții Constituționale nr. 405 din 15 iunie 2016, cu privire la sintagma „dacă se constată nevinovăția”**. Cauza formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 13D/2021.

9. Prin Decizia nr. 488 din 18 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 3.135/86/2019, **Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 52 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii**. Cauza formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.656D/2021.

10. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Banca Comercială Română — S.A. cu sediul în București în cauze în care reclamanții, în calitate de angajați, au solicitat obligarea acesteia la plata tuturor drepturilor salariale calculate de la decizia de suspendare a contractului individual de muncă și până la reintegrarea efectivă în muncă, suspendare dispusă în baza art. 52 alin. (1) lit. b) teza întâi din Codul muncii, și anume ca urmare a formulării de către angajator a unei plângeri penale împotriva salariatului.

11. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține că sintagma „dacă se constată nevinovăția” din cuprinsul dispozițiilor art. 52 alin. (2) din Codul muncii sunt lipsite de claritate și previzibilitate în raport cu Decizia Curții Constituționale nr. 405 din 15 iunie 2016, prin care a fost dezincriminată infracțiunea de abuz în serviciu în ipoteza în care nerespectarea legii se raportează la acte normative de nivel secundar. În fapt, angajatorul (BCR) — autoare a excepției — a emis câte o decizie de suspendare a contractului de muncă al

reclamanților în temeiul art. 52 alin. (1) lit. b) teza întâi din Codul muncii, ca urmare a formulării unor plângeri penale împotriva acestora. Ulterior pronunțării Deciziei Curții Constituționale nr. 405 din 15 iunie 2016, în dosarul penal a fost emisă ordonanța de clasare în temeiul art. 16 lit. b) teza întâi din Codul penal (fapta nu este prevăzută de legea penală). Considerând că această soluție a procurorului echivalează cu constatarea lipsei vinovăției lor în cauză, reclamanții (angajați) au solicitat angajatorului despăgubiri în temeiul art. 52 alin. (2) din Codul civil, text care prevede acordarea de despăgubiri în quantum egal cu salariul și celelalte drepturi de care angajatul a fost lipsit pe perioada suspendării contractului, dacă se constată nevinovăția acestuia.

12. Or, această expresie din cuprinsul dispozițiilor legale criticate este neclară și echivocă, fiind contrară art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție și jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, deoarece este susceptibilă de mai multe interpretări, dovadă fiind și practica judiciară neunitară și chiar contradictorie. Decizia Curții Constituționale nr. 405 din 15 iunie 2016 nu operează niciun fel de distincție în ipoteza dezincriminării infracțiunii de abuz în serviciu și nici cu privire la efectele pentru trecut și asupra raporturilor juridice *lato sensu*, inclusiv din sfera dreptului muncii, astfel că unele instanțe de judecată au considerat că „se constată nevinovăția” în ipoteza în care în cursul procesului penal s-a făcut aplicarea deciziei Curții Constituționale și s-a dispus clasarea, în timp ce altele au apreciat că, dimpotrivă, în acest caz s-a făcut dovada implicită a vinovăției salariatului și că dezincriminarea nu echivalează cu constatarea nevinovăției.

13. În aceste circumstanțe, autoarea excepției consideră că textul criticat este *per se* neconstituțional, având în vedere lipsa sa de claritate și de predictibilitate, generată chiar și după declararea lui ca neconstituțional, în contextul în care, în numeroase cauze, angajatorii au procedat la suspendarea contractului de muncă pentru ca, după decizia Curții Constituționale prin care infracțiunea de abuz în serviciu a fost declarată neconstituțională, să fie expuși plății unor despăgubiri însemnate, având în vedere durata considerabilă de soluționare a proceselor penale în această materie (în speță, de circa 10 ani).

14. În ceea ce privește efectul retroactiv al art. 52 alin. (2) din Codul muncii, interzis de art. 15 alin. (2) din Constituție, se arată că acesta este consacrat prin constatarea nevinovăției și repunerea salariatului în situația anterioară, în sensul că, fictiv, legiuitorul consideră că activitatea s-a reluat și pentru trecut și, chiar dacă salariatul nu a prestat muncă, are dreptul la salariu pentru perioada anterioară, de suspendare a contractului de muncă. O asemenea soluție ar fi valabilă doar dacă am fi sub imperiul aceleiași legi penale, care permite, într-adevăr, retroactivarea legii penale mai favorabile (în cazul de față, dezincriminarea faptei prin decizia Curții Constituționale). Însă atât timp cât nu ne aflăm în sfera raporturilor de drept penal, ci de drept al muncii, iar dezincriminarea nu are nicio legătură directă cu niciuna dintre părțile acestui din urmă raport juridic, retroactivarea dispozițiilor art. 52 alin. (2) din Codul muncii este neconstituțională dacă se consideră că sintagma „constată nevinovăția” acoperă și ipoteza dezincriminării.

15. Se precizează că, în spețe, pentru a constata dezincriminarea, organele de cercetare penală au realizat, în prealabil, încadrarea juridică a faptelor, analizând latura obiectivă și latura subiectivă ale faptei incriminate. Infracțiunea de abuz în serviciu este, spre deosebire de neglijența în serviciu, o faptă săvârșită cu vinovăție în forma intenției. Or, dacă s-a constatat existența infracțiunii de abuz în serviciu, înseamnă că s-a constatat și vinovăția specifică laturii subiective a acestei fapte, fiind îndeplinite toate condițiile răspunderii penale, care a fost înlăturată doar ca urmare a deciziei Curții Constituționale

de dezincriminare. A considera că dezincriminarea, care este o măsură de politică penală, produce efecte retroactive și în plan civil, prin îndreptățirea salariatului la încasarea drepturilor salariale pentru toată perioada în care a operat suspendarea contractului de muncă, echivalează cu o încălcare flagrantă a principiului constituțional al neretroactivității legii în materie civilă.

16. În concluzie, autoarea excepției arată că este esențial să se clarifice care este interpretarea corectă a Deciziei nr. 405 din 15 iunie 2016, din perspectiva Curții Constituționale, în raport cu dispozițiile art. 52 alin. (2) din Codul muncii, respectiv dacă acestea se aplică retroactiv sau nu în materie civilă, *lato sensu*, implicit în cadrul raporturilor juridice de muncă. Consideră că, în raporturile de drept privat, măsura dezincriminării nu poate să agraveze răspunderea contractuală a angajatorului pentru măsura de suspendare a contractului de muncă și că efectul retroactiv al dezincriminării operate prin decizia Curții Constituționale este limitat strict la soluția în procesul penal, adică la legea penală mai favorabilă. Nu este de conceput ca dezincriminarea, un act de politică penală de clemență care profită făptuitorului, să se transforme într-un temei de sancționare civilă a altor persoane care au raporturi juridice civile cu făptuitorul sau să antreneze răspunderea contractuală față de făptuitor a altor persoane care au acționat cu bună-credință în apărarea intereselor lor legitime față de faptele săvârșite. Precizează că, prin Decizia nr. 116 din 13 martie 2018, Curtea Constituțională nu a avut în vedere în mod expres ipoteza pusă în discuție în prezenta cauză.

17. **Tribunalul Suceava — Secția I civilă** opinează, în Dosarul Curții Constituționale nr. 13D/2021, că dispozițiile art. 52 alin. (2) din Codul muncii, raportat la Decizia Curții Constituționale nr. 405 din 15 iunie 2016, cu privire la sintagma „dacă se constată nevinovăția” nu contravin prevederilor art. 1 alin. (3) și (5) și ale art. 15 alin. (2) din Constituție.

18. **Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă** apreciază, în Dosarul Curții Constituționale nr. 2.656D/2021, că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

19. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

20. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele de ședință depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

21. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

22. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 52 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, raportat la Decizia Curții Constituționale nr. 405 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 517 din 8 iulie 2016, cu privire la sintagma „dacă se constată nevinovăția”. Legea nr. 53/2003 — Codul muncii a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, iar dispozițiile art. 52 alin. (2) au următorul conținut: „*În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b), dacă se constată nevinovăția celui în cauză, salariatul își reia activitatea anterioară și i se plătește, în temeiul normelor și principiilor*

răspunderii civile contractuale, o despăgubire egală cu salariul și celelalte drepturi de care a fost lipsit pe perioada suspendării contractului.”

23. Dispozițiile art. 52 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, la care norma criticată face trimitere, prevăd următoarele: „(1) *Contractul individual de muncă poate fi suspendat din inițiativa angajatorului în următoarele situații: a) pe durata cercetării disciplinare prealabile, în condițiile legii; b) în cazul în care angajatorul a formulat plângere penală împotriva salariatului sau acesta a fost trimis în judecată pentru fapte penale incompatibile cu funcția deținută, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești;*”.

24. În ceea ce privește dispozițiile art. 52 alin. (1) lit. a), Curtea constată că acestea au fost declarate neconstituționale prin Decizia nr. 261 din 5 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 7 iulie 2016. Întrucât legiuitorul nu a intervenit asupra acestui text în sensul punerii sale în acord cu Decizia Curții Constituționale, rezultă, în aplicarea art. 147 alin. (1) din Constituție, că acesta și-a încetat efectele juridice și nu mai face parte din fondul activ al legislației.

25. Cât privește lit. b) a alin. (1) al art. 52, instanța de contencios constituțional observă că prin Decizia nr. 279 din 23 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 17 iunie 2015, Curtea a constatat neconstituționalitatea tezei întâi a acesteia, potrivit căreia contractul individual de muncă poate fi suspendat din inițiativa angajatorului ca urmare a formulării unei plângeri prealabile de către angajator împotriva salariatului. În virtutea aceluiași art. 147 alin. (1) din Constituție, rezultă că nici prevederile art. 52 alin. (1) lit. b) teza întâi din Codul muncii nu mai fac parte din fondul activ al legislației, în vigoare fiind numai art. 52 alin. (1) lit. b) teza a doua din Codul muncii.

26. Cu toate acestea, în considerarea Deciziei Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, obiectul excepției de neconstituționalitate va fi stabilit în raport cu textele de lege criticate în redactarea care a produs efecte juridice în cauzele în care Curtea Constituțională a fost sesizată, chiar dacă aceasta nu mai este în vigoare la data pronunțării prezentei decizii.

27. Prin Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 517 din 8 iulie 2016, în raport cu care este stabilit obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 246 din Codul penal din 1969 și ale art. 297 alin. (1) din Codul penal, referitoare la abuzul în serviciu, sunt constituționale în măsura în care prin sintagma „îndeplinește în mod defectuos” din cuprinsul acestora se înțelege „îndeplinește prin încălcarea legii”, legea reprezentând, în acest caz, actele normative cu caracter primar, nu și secundar.

28. Normele constituționale invocate în motivarea excepției sunt cele cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5), cu referire la standardele de calitate a legii, și ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii civile.

29. Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 52 alin. (2) din Codul muncii au mai fost supuse controlului de constituționalitate, însă din perspectiva unor critici diferite. Prin Decizia nr. 116 din 13 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 16 iulie 2018, Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate, constatând că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor art. 23 alin. (1) și ale art. 41 din Constituție. Acea cauză viza ipoteza salariatului față de care angajatorul a formulat o plângere penală anterior anului 2015 și față de care a fost dispusă soluția de clasare, pe motiv că a intervenit prescripția răspunderii penale, iar criticile formulate din oficiu de instanța de judecată arătau faptul că, atât

timp cât nu există un act judiciar care să constate formal nevinovăția salariatului al cărui contract de muncă a fost suspendat în temeiul art. 52 alin. (1) lit. b) teza întâi din Codul muncii, acesta nu poate obține despăgubirile prevăzute de art. 52 alin. (2) din același act normativ decât dacă solicită continuarea urmăririi penale, ceea ce ar fi o sarcină excesivă contrară prezumției de nevinovăție și care, în plus, afectează dreptul la muncă al acestuia.

30. În prezenta cauză, autoarea excepției ridică problema din perspectiva angajatorului care a formulat o plângere penală pentru abuz în serviciu împotriva unui angajat și a dispus suspendarea facultativă a contractului individual de muncă încheiat cu acesta, în temeiul art. 52 alin. (1) lit. b) teza întâi din Codul muncii, anterior constatării neconstituționalității acestui din urmă text legal prin Decizia Curții Constituționale nr. 279 din 23 aprilie 2015, pentru ca ulterior, în considerarea Deciziei Curții Constituționale nr. 405 din 15 iunie 2016, fapta să fie dezincriminată, iar angajatul să solicite, în temeiul art. 52 alin. (2) din Codul muncii, despăgubiri compensatorii pentru întreaga perioadă de suspendare a contractului de muncă.

31. Curtea reține că, ulterior sesizării sale cu prezenta excepție, Înalta Curte de Casație și Justiție a fost sesizată cu soluționarea unui recurs în interesul legii cu scopul de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 52 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, raportat la Decizia Curții Constituționale nr. 405 din 15 iunie 2016, prin care a răspuns problemelor de drept invocate și în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 15 din 19 septembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1065 din 3 noiembrie 2022, instanța supremă a admis recursul în interesul legii și a stabilit următoarele: „În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 52 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, raportat la Decizia Curții Constituționale nr. 405 din 15 iunie 2016, [...] în cazul salariatului cu privire la care angajatorul a emis, în temeiul art. 52 alin. (1) lit. b) teza întâi din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, decizie de suspendare a contractului individual de muncă, urmare a efectelor Deciziei Curții Constituționale nr. 279 din 23 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 17 iunie 2015, în situația în care raportul

juridic guvernat de dispozițiile legii constatate ca fiind neconstituționale nu a fost definitiv consolidat, în patrimoniul salariatului ia naștere un drept de creanță constând într-o despăgubire echivalentă cu remunerația cuvenită, pe toată durata suspendării, în temeiul normelor și principiilor răspunderii civile contractuale.”

32. Față de cele mai sus statuate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, Curtea Constituțională reține că, în cauzele în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, deciziile de suspendare a contractului de muncă au fost emise în perioada 2009—2010 și s-au întemeiat pe art. 52 alin. (1) lit. b) teza întâi din Codul muncii, iar în anul 2019 s-a dispus prin ordonanțe ale procurorului clasarea cauzelor în temeiul art. 16 lit. b) teza întâi din Codul de procedură penală, în ceea ce privește infrațiunea de abuz în serviciu, ca urmare și exclusiv în baza Deciziei Curții Constituționale nr. 405 din 15 iunie 2016.

33. Având în vedere, pe de o parte, criticile de neconstituționalitate formulate în cauzele de față și circumstanțele specifice acestora și, pe de altă parte, dezlegarea în drept dată de instanța supremă în temeiul art. 126 alin. (3) din Constituție prin Decizia nr. 15 din 19 septembrie 2022, Curtea constată — așa cum confirmă și autoarea excepției prin notele de ședință transmise la dosar — că, prin decizia instanței supreme a fost stabilit modul unitar de interpretare și aplicare judiciară a dispozițiilor de lege ce constituie obiectul excepției de neconstituționalitate, criticile de neconstituționalitate formulate de autoarea prezentei excepții rămânând, astfel, fără obiect.

34. Așadar, criticile de neconstituționalitate vizează, în realitate, aspecte legate de operațiunile judiciare de interpretare și aplicare a textului legal atacat în contextul unei decizii a Curții Constituționale, atribuții ce nu intră în competența Curții Constituționale, ci a instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului sau a Înaltei Curți de Casație și Justiție în exercitarea rolului conferit de art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, ceea ce, de altfel, s-a și întâmplat în cazul de față. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

35. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, raportat la Decizia Curții Constituționale nr. 405 din 15 iunie 2016, cu privire la sintagma „dacă se constată nevinovăția”, excepție ridicată de Banca Comercială Română — S.A. cu sediul în București în Dosarul nr. 2.576/86/2019 al Tribunalului Suceava — Secția I civilă și în Dosarul nr. 3.135/86/2019 al Curții de Apel Suceava — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Suceava — Secția I civilă și Curții de Apel Suceava — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 19 martie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent-șef,
Claudia-Margareta Krupenschi

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare,
de către domnul Teodor Dulceață a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
adjunct al Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor**

Având în vedere propunerea formulată de Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor prin Adresa nr. 70.175/MF din 28 iunie 2024, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/5.855 din 28 iunie 2024 și la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/22.796/M.A. din 3 iulie 2024, și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 28.383 conexasă cu 27.888/2024,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. b) și f), art. 505 alin. (5), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 29 iulie 2024, domnul Teodor Dulceață, director adjunct la Direcția control din cadrul Departamentului pentru lupta antifraudă — DLAF, exercită, cu caracter temporar, prin detașare, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACUContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Mircea AbrudeanBucurești, 16 iulie 2024.
Nr. 239.**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare,
de către domnul Ion Stoica a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
adjunct al Ministerului Afacerilor Interne**

Având în vedere propunerea Ministerului Afacerilor Interne formulată prin Adresa nr. 222.875 din 28 iunie 2024, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/5.901 din 1 iulie 2024, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 27.949/2024,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. b) și f), art. 505 alin. (5), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 14 august 2024, domnul Ion Stoica, consilier parlamentar în cadrul Autorității Electorale Permanente, exercită, cu caracter temporar, prin detașare, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Afacerilor Interne pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACUContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Mircea AbrudeanBucurești, 16 iulie 2024.
Nr. 240.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN

privind aprobarea Metodologiei pentru restituirea contravalorii serviciilor de școlarizare cu finanțare de la bugetul de stat

Luând în considerare Referatul de aprobare nr. 327/DGIU din 28.06.2024 în vederea emiterii prezentului ordin,

în temeiul:

— art. 35 alin. (8) lit. b) din Legea învățământului superior nr. 199/2023, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia pentru restituirea contravalorii serviciilor de școlarizare cu finanțare de la bugetul de stat, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală învățământ universitar, Direcția generală economică și instituțiile de învățământ superior vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 9 iulie 2024.
Nr. 5.496.

ANEXĂ

METODOLOGIE

pentru restituirea contravalorii serviciilor de școlarizare cu finanțare de la bugetul de stat

Art. 1. — Prezenta metodologie a fost elaborată în vederea asigurării dreptului studenților/absolvenților care au beneficiat de școlarizare cu finanțare de la bugetul de stat în cadrul unui program de studii universitare de a urma, în condițiile legii, un alt program de studii universitare în cadrul aceluiași ciclu de studii universitare.

Art. 2. — (1) Prezenta metodologie se referă la organizarea procesului pentru restituirea contravalorii serviciilor de școlarizare cu finanțare de la bugetul de stat aplicabilă tuturor participanților implicați în procesul fundamentării, încasării și evidenței serviciilor de școlarizare cu finanțare de la bugetul de stat, respectiv instituțiilor de învățământ superior, studenților, departamentelor de specialitate din cadrul Ministerului Educației.

(2) Participanții implicați menționați la alin. (1) răspund de aplicarea și respectarea prevederilor prezentei metodologii, în funcție de responsabilități.

(3) Prezenta metodologie stabilește:

a) operațiile care se parcurg în cadrul procedurii pentru restituirea contravalorii serviciilor de școlarizare cu finanțare de la bugetul de stat;

b) responsabilitățile și responsabilii de operațiile aferente procedurii.

Art. 3. — (1) Contravaloarea serviciilor de școlarizare finanțate de la bugetul de stat, integral sau parțial, ce trebuie

restituită reprezintă suma granturilor de studii pentru anii de școlarizare într-o instituție de învățământ superior la ciclul universitar urmat.

(2) Un grant de studiu ce constituie contravaloarea serviciilor de școlarizare pentru un student înscris la un program de studii universitare, pentru un an de studiu, este compus din:

a) alocația pentru finanțarea de bază calculată pe baza costului mediu per student echivalent, per domeniu, per cicluri de studiu și per limbă de predare, la care se aplică, după caz, un coeficient de echivalare (tabelul 1 din anexa nr. 3 la Metodologia de alocare a fondurilor bugetare pentru finanțarea de bază și finanțarea suplimentară a instituțiilor de învățământ superior de stat din România din anul respectiv) și, respectiv, un coeficient de cost (din anexa nr. 3 la Metodologia de alocare a fondurilor bugetare pentru finanțarea de bază și finanțarea suplimentară a instituțiilor de învățământ superior de stat din România din anul respectiv);

b) bursa primită pe durata de efectuare a studiilor, în cazul în care a beneficiat de bursă de la bugetul de stat;

c) fondurile decontate studentului pentru facilitățile de transport local pe durata de efectuare a studiilor, în cazul în care a beneficiat de decontarea transportului;

d) alocația pentru cămine-cantine de care a beneficiat studentul pe durata studiilor, în cazul în care a beneficiat de alocație pentru cămine-cantine pe durata studiilor.

Art. 4. — (1) Studentul/Absolventul ce dorește să restituie contravaloarea serviciilor de școlarizare cu finanțare de la bugetul de stat în conformitate cu prevederile art. 35 alin. (8) lit. b) din Legea învățământului superior nr. 199/2023, cu modificările și completările ulterioare, va face o solicitare în scris către instituția de învățământ superior unde și-a desfășurat studiile, în care să fie menționate denumirea programului de studii universitare la care a fost înscris, perioada și forma de învățământ.

(2) Instituția de învățământ superior căreia i se transmite solicitarea privind restituirea sumelor ce constituie contravaloarea serviciilor de școlarizare pentru perioada de școlarizare indicată de solicitant este responsabilă pentru stabilirea contravalorii serviciilor de școlarizare cu finanțare de la bugetul de stat.

(3) Suma privind contravaloarea serviciilor de școlarizare se indexează cu indicele de inflație.

(4) Instituția de învățământ superior transmite în scris solicitantului cuantumul sumei ce trebuie restituită și contul în care aceasta va fi virată, în maximum 5 zile lucrătoare de la înregistrarea solicitării.

(5) După recuperarea de către instituția de învățământ superior a sumei ce constituie contravaloarea serviciilor de școlarizare pentru studiile universitare urmate de către solicitant în cadrul respectivei instituții, aceasta va elibera persoanei solicitante un document care să ateste dovada faptului că suma a fost restituită conform prevederilor art. 35 alin. (8) lit. b) din Legea învățământului superior nr. 199/2023, cu modificările și completările ulterioare. Acesta va putea fi transmis letric și/sau electronic, după caz, cu aplicarea semnăturii calificate în cazul transmiterii prin mijloace electronice.

(6) Restituirea sumelor aferente contravalorii serviciilor de școlarizare se va efectua astfel:

a) pentru sumele prevăzute la art. 3 alin. (2) aferente anilor precedenți, virarea se va efectua în contul de buget de stat, respectiv în contul RO84TREZ23A655000850103X deschis la Autoritatea de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (ATCPMB), beneficiar Ministerul Educației, cod fiscal 13729380;

b) pentru anul curent, sumele încasate de către instituțiile de învățământ superior se vor vira în conturile curente de finanțare ale Ministerului Educației, astfel:

(i) pentru contravaloarea serviciilor de școlarizare prevăzute la art. 3 alin. (2) lit. a), sumele încasate se virează în contul RO22TREZ23A655000510102X, deschis la ATCPMB, cod fiscal 13729380;

(ii) pentru contravaloarea serviciilor de școlarizare prevăzute la art. 3 alin. (2) lit. b), sumele încasate se virează în contul RO75TREZ23A655000590100X, deschis la ATCPMB, cod fiscal 13729380;

(iii) pentru contravaloarea serviciilor de școlarizare prevăzute la art. 3 alin. (2) lit. c), sumele încasate se virează în contul RO61TREZ23A655000570202X, deschis la ATCPMB, cod fiscal 13729380;

(iv) pentru contravaloarea serviciilor de școlarizare prevăzute la art. 3 alin. (2) lit. d), sumele încasate se virează în contul RO28TREZ23A655000510163X, deschis la ATCPMB, cod fiscal 13729380.

Art. 5. — În termen de maximum 15 zile lucrătoare de la recuperarea sumelor privind contravaloarea serviciilor de școlarizare, instituția de învățământ superior va opera modificări cu privire la statutul studentului în Registrul matricol unic din România/Registrul unic național integrat al diplomelor și actelor de studii.

Art. 6. — La înscrierea la un alt program de studii universitare cu finanțare de la bugetul de stat, candidații care au restituit contravaloarea serviciilor educaționale pentru un alt program de studii universitare finanțat de la bugetul de stat vor prezenta la înscriere, pe lângă declarația pe propria răspundere că nu au urmat un alt program cu finanțare de la bugetul de stat, o copie după documentul eliberat potrivit art. 4 alin. (5).

Art. 7. — Instituțiile de învățământ superior elaborează, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei metodologii, procedura internă proprie pentru restituirea contravalorii serviciilor de școlarizare cu finanțare de la bugetul de stat, precum și responsabilitățile și responsabilii de operațiile aferente procedurii, cu respectarea prezentei metodologii și a legislației în vigoare.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

